

SCHOONHEID EN VERWONDERING

.... tot mijn verwondering kan er dan iets heel moois uitkomen

GIJ ZIJT SCHOONHEID

Toen ik de vraag van de redactie kreeg om een stukje te schrijven voor Doortocht met als thema verwondering/schoonheid, bleef ik in eerste instantie bij schoonheid hangen en bij enkele aspecten daarvan. Ik was met een vigilieviering bezig en daarin gebruikte ik een tekst van Augustinus (in de vertaling van Huub Oosterhuis):

‘Veel te laat heb ik jou lief gekregen, schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw, veel te laat heb ik jou lief gekregen.’¹⁾

Augustinus schrijft dit na zijn lange zoektocht naar God en hij gebruikt

schoonheid als naam voor God. Het heeft voor mij iets intiems en ontroerends. Ook Franciscus gebruikt schoonheid als naam voor God. In de Lofzang op de Allerhoogste staat, tussen alle andere namen voor God, twee maal: Gij zijt schoonheid.

Kardinaal Danneels heeft er zelfs een keer een lezing over gehouden. Hij heeft het daar over het ware, het goede en het schone als de drie Godsnamen. Hij zegt daarin: ‘Het schone is veel meer dan een kwestie van lijnen, kleuren en vormen en van de wereld van de

schone kunsten'. Hij onderstreept dat schoonheid naar God brengt, verzoent en een universele wereld creëert. 'Schoonheid is een toegangspoort die open staat om ons God te laten vinden: het is een Godsnaam.'²⁾)

In al deze stukjes is schoonheid een naam en/of een weg naar God. Meestal staan we daar niet zo bij stil, maar iets wat schoon is kan ons openen voor Hem. En Hem als Schoonheid ervaren kan zo groeien. Dan kom je in de intimiteit van jezelf en van God.

TOEGANGSPOORT

Misschien is dat ook wel de toegangspoort voor de vraag die mij bij dit thema gesteld is, namelijk iets te schrijven over schoonheid en verwondering in relatie met mijn beeldhouwen/boetseren en het werken in de keuken. Vanuit de diepe relatie met God probeer ik daar mee bezig

...een smakelijk maal op tafel zetten

te zijn. Het zijn twee verschillende vaardigheden, maar beide hebben in ieder geval met creativiteit te maken. En bij allebei kan ik me ook heel sterk verwonderen.

Met het koken zijn het vooral de voorbereidende bezigheden, het zaaien van de gewassen. Ik kan mij enorm verwonderen over de verschillende soorten zaad en dat ieder zaad ook zijn eigen vrucht voortbrengt. Verder hoe de gewassen groeien, ook ieder in hun eigen vorm en kleur en tempo. Als mens kunnen we daar weinig aan veranderen. Als het gewas de tijd krijgt om in zijn eigen tempo te groeien, krijgt het ook zijn heel eigen specifieke smaak. En dan mag ik er in de keuken mee aan de gang. Met het koken kan ik me weer verwonderen hoe je er verschillende gerechten van kunt maken en hoe de kruiden daar een rol in spelen. En zo mag ik een smakelijk maal op tafel zetten voor onze zusters en gasten. Ik doe dat heel graag.

Boetseren is weer een ander verhaal. Ik boetseer vaak in meditatie-tijd omdat het voor mij een vorm van gebed/meditatie is. Vaak begin ik zomaar met een stuk klei en zie wel of er een lijn tevoorschijn komt waar ik wat bij ervaar. Met die lijn ga ik

dan verder en tot mijn verwondering kan er dan iets heel moois uitkomen. Het is niet persé iets van een grote schoonheid, maar wel iets waar ik met verwondering en ontroering naar kan kijken. Verwondering dat God zo met mij bezig is en dat ik via de klei daar iets van mag

laten zien. Klei is ook een natuurlijk product. En zo mag ik vanuit de verwondering en schoonheid van de schepping bezig zijn. Een grote rijkdom!

Chiara Bots osc
Megen

1) Belijdenissen 10,27 – Huub Oosterhuis; dan zal ik leven.

2) Titus Brandsma lezing van 2000: Schoonheid als bron voor spiritualiteit.

1) Augustinus

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw
veel te laat heb ik jou lief gekregen.
Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende blinde
buiten mij, en uitgestort als water
liep ik van jou weg en liep ik verloren
tussen zoveel schoonheid die niet jij was.
Toen heb je geroepen en geschreeuwd
door mijn doofheid ben je heen gebroken.
Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.
Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.
Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou. Mij, lichtgeraakt,
heb jij doen ontbranden. En nu brand ik
lichterlaaie naar jou toe, om vrede.